

БІОГРАФІЯ

Нікколо Мак'явеллі народився 1469 року в містечку Сан-Кашано під Флоренцією у дворянській збіднілій сім'ї. Він отримав гарну освіту. Завдяки досконалому знанню латини міг читати в оригіналі твори давніх авторів, а також добре знався на італійській класиці.

Живучи у Флорентійській республіці, він став свідком бурхливих подій: встановлення тиранії Лоренцо Медічі, вторгнення короля Карла VIII, правління екзальтованого Савонароли.

Політична біографія Нікколо Мак'явеллі починається з 1498 року. Обіймаючи посаду секретаря Ради Десяти, він відповідав за військову сферу й дипломатію. Протягом чотирнадцяти років Мак'явеллі виконав величезну кількість доручень уряду, у складі посольств вирушав у дипломатичні місії, брав участь в організації флорентійської міліції, створення якої вважав надзвичайно необхідним. Мак'явеллі стверджував, що слід сформувати цивільну армію, здатну замінити найманців, у використанні яких він вбачав одну з причин слабкості італійської держави. За цей час Мак'явеллі набув досвіду і знання політичних інститутів та людської психології, що, разом із вивченням історії, стало основою для його творів.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

У 1501 році Мак'явеллі одружився з Маріеттою ді Луїджі Корсіні, яка походила з родини з таким самим соціальним статусом, як і сім'я Нікколо, об'єднавши дві сім'ї у взаємовигідний союз. У цьому шлюбі народилося п'ятеро дітей.

У 1513 році Мак'явеллі заарештували за змову проти Медічі та кували на дибі у в'язниці. Він після цього з гордістю казав: «Я гідно витримав торттури й поважаю себе за це». Нікколо заперечував свою причетність до змови, і врешті-решт його помилували й відправили в невеликий маєток Сан-Андреа. З перебуванням у маєтку пов'язаний найплідніший період його творчої біографії. Саме тут він створив низку робіт, присвячених політичній історії, теорії військової справи, філософії.

Так, наприкінці 1513 року був написаний найвідоміший трактат «Державець» (виданий 1532 року), завдяки якому ім'я автора навіки увійшло у світову історію. У ньому детально описуються прийоми правління й навички, необхідні для ефективного правителя, методи захоплення влади, види управління та відносини з підданими.

Крім відомого на весь світ «Державця», найбільш значущими творами Мак'явеллі також вважають трактат «Про військове мистецтво» (1521), «Міркування з приводу першої декади Тита Лівія» (1531).

Праці Мак'явеллі були сприйняті сучасниками із захватом та мали величезний успіх.

У 1519 році Лоренцо Медічі помер, і правителем Флоренції став кардинал Джуліо Медічі. Узявши до уваги чималий досвід Мак'явеллі в дипломатії, Джуліо відправив його з невеликим дорученням

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

у сусіднє місто. Мак'явеллі успішно впорався з покладеним на нього завданням і повернувся, сподіваючись на високу посаду. Але замість цього в листопаді 1520 року Медічі призначив його офіційним історіографом Флоренції. Мак'явеллі взявся за написання «Історії Флоренції», яку закінчив 1525 року.

Надії Мак'явеллі на розквіт Флоренції і власну кар'єру виявилися марними. У 1527 році, після того як Рим був відданий іспанцям на розграбування, мешканці Флоренції повстали й відновили республіканське правління, яке тривало три роки. Мак'явеллі негайно вирушив до Флоренції, упевнений, що нарешті керуватиме містом. Але йому не довіряли через співпрацю з Медічі.

Дух Мак'явеллі був зломлений, здоров'я підірване, і життя мислителя обірвалася 21 червня 1527 року в Сан-Кашано, у декількох кілометрах від Флоренції. Місцезнаходження його могили невідоме; проте кенотаф на його честь знаходиться в Церкві Санта-Кроче у Флоренції. На пам'ятнику викарбовано напис: «Ніяка епітафія не висловить всієї величі цього імені».

ВІД НІККОЛО МАК'ЯВЕЛЛІ — ЛЮДСТВУ

- Кожен бачить тебе таким, яким ти йому здаєшся, тільки дехто може відчути, який ти насправді.
- Мета виправдовує засоби.
- Війни починають, коли хочуть, а закінчують, коли можуть.
- Людські створіння завжди діяли за однією схемою, і їх завжди охоплювали ті самі пристрасті. Завжди були ті, хто карав, і ті, хто підкорявся — за власною волею або проти неї.
- Я хочу потрапити до пекла, а не до раю. Там я зможу насолоджуватися товариством пап, королів і герцогів, тоді як рай населений самими жебраками, ченцями й апостолами.
- Натиск краще, ніж обережність, бо фортуна — жінка, і хто хоче з нею порозумітися, повинен її гамселити і штовхати.
- З усіх звірів нехай государ уподібниться двом: леву й лисиці. Лев боїться капканів, а лисиця — вовків, отже, треба бути подібним до лисиці, щоб вміти обійти капкани, і до лева, щоб відлякувати вовків.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

- Людей треба або пестити, або знищувати, бо за мале зло людина може помститися, а за велике не може.
- Про людей взагалі можна сказати, що вони невдячні й непостійні, схильні до заздрощів, лицемірства й обману, що їх лякає небезпека і приваблює нажива: допоки ти робиш добро, вони твої всією душею, обіцяють віддати тобі все: кров, життя, дітей. Та тільки-но ти перестаєш випромінювати милості й задовольняти їхні бажання, вони перетворюються на твоїх ворогів.
- Природа людей змушує їх бажати дедалі більшого, але доля не дарує їм усього того, чого вони жадають.
- Держави здобуваються або своєю, або чужою зброєю, або милістю долі, або доблестю.
- Про розум правителя насамперед судять із того, яких людей він до себе наближає.
- Государеві, який сам не володіє мудрістю, марно давати добрі поради.
- Хто має гарне військо, знайде і гарних союзників.
- Чужі обладунки або заширокі, або затісні, або занадто громіздкі.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

- Людині, котра прагне за всіх обставин бути доброчесною, залишається тільки гинути серед безлічі недоброчесних.
- Людина не може примусити себе звернути зі шляху, на якому вона досі незмінно досягала успіхів.
- Добрими справами можна накликати на себе ненависть так само, як і лихими.
- Можна, здається мені, вважати істинним, що доля розпоряджається половиною наших учинків, але керувати іншою половиною чи близько того вона дозволяє нам самим.
- Хай доля розтопче мене, я подивлюся, чи не стане їй соромно.
- Люди завжди погані, доки їх не примусить до добра необхідність.
- Не можна назвати доблестю вбивство громадян, зраду, віроломство, жорстокість і нечестивість; усім цим можна здобути владу, але не славу.
- Якщо вже йдеться про інтереси батьківщини, не слід розмірковувати, справедливим є це рішення чи несправедливим, милосердним чи жорстоким, схвальним чи ганебним, облишити слід усілякі міркування і прийняти те рішення, яке врятує її життя та збереже свободу.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

НАЙГУЧНІШІ ВИСЛОВЛЮВАННЯ ПРО НІККОЛО МАК'ЯВЕЛЛІ

Цілком можливо, що фашизм зобов'язаний своїм воєнізованим характером Мак'явеллі, а вплив Мак'явеллі на Муссоліні в перші роки його перебування при владі вкрай очевидний.

Лаура Фермі

Мак'явеллі був знаним італійським філософом, учителем усіх вчителів політики, однак він недостатньою мірою зневажав людство.

Беніто Муссоліні

Я перечитую Мак'явеллі щоразу, коли дозволяють мої хвороби й заняття, і дедалі більше переконуюся, що він — профан.

Наполеон Бонапарт

Особливість «Державця» полягає в тому, що це не систематизований трактат, а «жива» книжка, у якій політична ідеологія й політична наука стають «міфом».

Антоніо Грамші

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

